

Opinnäytetyö (AMK)
Sosiaalialan koulutusohjelma
Sosiaalipalvelut
2014

Anne-Mari Alanko

”SEHÄN ON SEN NUOREN ETU, SE ON SE JOHTOTÄHTI”

– Kokemuksia Turun nuorisotalotyöntekijöiden ja
viranomaisten välisestä yhteistyöstä

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Anne-Mari Alanko

”SEHÄN ON SEN NUOREN ETU, SE ON SE JOHTOTÄHTI” – KOKEMUKSIA TURUN NUORISOTALOTYÖNTEKIJÖIDEN JA VIRANOMAISTEN VÄLISESTÄ YHTEISTYÖSTÄ

Nuorisolaki (21.7.2006/72) edellyttää eri viranomaisten välistä monialaista yhteistyötä esimiestasolla nuorten palvelu- ja ohjausverkoston muodossa, mutta yhteistyö samojen viranomaisten välillä on tärkeää myös muilla työntekijätasoilla. Tässä tutkimuksessa Turun nuorisotalojen ja eri viranomaisten välistä monialaista yhteistyötä tarkasteltiin käytännön tasolla eli 9-18-vuotiaiden lasten ja nuorten kanssa päivittäin työskentelevien työntekijöiden näkökulmasta.

Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää, mikä on Turun nuorisotalojen ja eri viranomaisten välisen monialaisen yhteistyön nykytila, miten he hyödyntäisivät toistensa asiantuntijuuksia enemmän sekä mitä hyötyjä ja esteitä he näkevät monialaisen yhteistyön toteuttamisessa. Tutkimuksen tavoitteena oli parantaa Turun nuorisotalojen ja muiden viranomaisten välistä monialaista yhteistyötä käytännön työtä toteuttavalla tasolla.

Tutkimusjoukoksi valikoitui viisi Turun nuorisotalotyöntekijää ja opetus-, sosiaali- ja terveystoimen sekä poliisihallinnon edustajat, N=9. Tutkimuksen menetelmänä oli puolistrukturoitu haastattelu eli teemahaastattelu. Aineistonkeruu toteutettiin keväällä 2014. Haastattelut litteroitiin, jonka jälkeen aineisto analysoitiin teemoittelun ja teoriaohjaavan sisällönanalyysin avulla.

Tulosten mukaan Turun nuorisotalotyöntekijät tekevät vaihtelevasti yhteistyötä viranomaisedustajien kanssa. Nuorisotalotyöntekijät ja viranomaiset hyödyntäisivät toistensa asiantuntijuuksia omassa työssään monipuolisesti. Haastateltavien näkemykset yhteistyön muodoista sekä hyödynnettävissä olevista asiantuntijuuksista olivat samansuuntaisia.

Monialainen yhteistyö Turun nuorisotalotyöntekijöiden ja viranomaisten välillä koettiin sen tämän hetkisestä vähyydestä huolimatta erittäin hyödyllisenä ja siihen suhtauduttiin myönteisesti. Tärkeimpänä yhteistyön hyötynä nähtiin lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistäminen. Yhteistyön haasteina nähtiin etenkin salassapitosäädökset, Turun nuorisotalojen toimintojen tuntemattomuus ja yhteistyöverkoston koollekutsujan puuttuminen. Haastateltavat näkivät yhteistyön haasteet kuitenkin lähinnä hidasteina, eivät esteinä monialaisen yhteistyön rakentamiselle.

ASIASANAT:

Monialainen yhteistyö, nuorisotyö, lastensuojelu, nuorisotila, asiantuntijuus.

BACHELOR'S THESIS | ABSTRACT

TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Social Services | Social Service Work

2014 | 40 + 5

Anssi Lähde

Anne-Mari Alanko

“IT’S FOR THE YOUNGSTER’S BENEFIT, HE IS THE LEADING STAR” – EXPERIENCES ABOUT COOPERATION BETWEEN TURKU’S YOUTH CENTER WORKERS AND AUTHORITIES

Youth Act (21.7.2006/72) requires multidisciplinary cooperation between various authorities at the superior level in form of service and guidance network but the cooperation between same authorities is also important at other employee levels. In this study multidisciplinary cooperation between Turku’s youth centers and various authorities was viewed at the practical level, more specifically from the view of employees who work daily with 9-18 year old children and young people.

The purpose of the study was to clear what is the current state of multidisciplinary cooperation between Turku’s youth centers and various authorities, how would they exploit each other’s expertises more and what kind of benefits and barriers they see in carrying out multidisciplinary cooperation. The aim of the study was to improve the multidisciplinary cooperation between Turku’s youth centers and various authorities at the practical level.

The target group consisted of five Turku’s youth center workers and the representatives of Educational-, Social-, Health- and Police Administration. The research method was focused interview and the interviews were carried out spring 2014. The interviews were then transcribed and analysed through thematising and theory-driven content analysis.

According to the results Turku’s youth centre workers are to varying degrees in cooperation with the representatives of authorities. Both youth centre workers and authorities would exploit each other’s expertises in many ways. The interviewees opinions about the forms of cooperation and expertises to exploit were similar.

Multidisciplinary cooperation between Turku’s youth centre workers and authorities was seen useful and reacted positively. Children’s and young people’s welfare was seen as the main benefit of cooperation. The barriers related to the confidentiality issues, unfamiliarity of the Turku’s youth centres and the absence of cooperation organiser.

KEYWORDS:

Multidisciplinary cooperation, youth work, child welfare, youth centre, expertise.

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	6
2 MONIALAINEN YHTEISTYÖ	8
2.1 Monialainen yhteistyö käsitteenä	8
2.2 Monialainen yhteistyö käytännön työssä	9
2.3 Haasteet monialaisessa yhteistyössä	11
3 MONIALAINEN YHTEISTYÖ NUORTEN KANSSA TEHTÄVÄSSÄ TYÖSSÄ	12
3.1 Lastensuojelu- ja nuorisolaki	12
3.2 Viranomaistyöskentelyä ohjaavat lait	14
3.3 Lastensuojelusuunnitelma	16
3.4 Nuorisotalo osana monialaista yhteistyötä	17
4 TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN	20
4.1 Tutkimuksen tarkoitus ja tutkimustehtävät	20
4.2 Tutkimusmenetelmä	21
4.3 Aineiston analyysi	23
5 TAHTOA JA HAASTEITA MONIALAISEN YHTEISTYÖN TOTEUTTAMISESSA	25
5.1 Monialainen yhteistyö tällä hetkellä	25
5.2 Asiantuntijuuksien ja palveluiden hyödyntäminen	26
5.3 Monialaisen yhteistyön hyödyt	28
5.4 Monialaisen yhteistyön ongelmat ja haasteet	29
6 YHTEENVETO JA POHDINTA	32
6.1 Tulosten yhteenveto	32
6.2 Tutkimuksen luotettavuus	35
6.3 Pohdinta	36
LÄHTEET	38

LIITTEET

- Liite 1. Haastattelurunko nuorisotalotyöntekijöille.
- Liite 2. Haastattelurunko viranomaisille.
- Liite 3. Haastatteluajankohdat.
- Liite 4. Saatekirje haastateltaville.
- Liite 5. Tutkimuslupa sosiaalitoimen edustajan haastattelua varten.

KUVIOT

- Kuvio 1. Nuorten ohjaus- ja palveluverkoston rakenne..... 13
- Kuvio 2. Lasten ja nuorten hyväksi tehtävän monialaisen yhteistyön toimijat. 34

1 JOHDANTO

Lasten, nuorten ja perheiden hyvinvoinnin käsittely on yksi kolmesta nykyisen hallituksen politiikkaohjelmasta. Ohjelman kautta monialaisesta yhteistyöstä ja sen kehittämisestä on tullut kunnissa keskeinen uusi menetelmä, jonka avulla pyritään tukemaan lasten ja nuorten hyvinvointia. (Aaltonen 2011, 15.) Sosiaalipalvelut ovat puolestaan organisoitu Suomessa elämänkaarimallin mukaisesti tarjoamalla jokaiselle ikävaiheelle tarpeelliset palvelut yhtenä kokonaisuutena, mikä edellyttää toimiakseen rajoja ylittävää monialaista yhteistyötä (Roivainen 2008, 260). Monialaisen yhteistyön tarve lasten ja nuorten palveluita järjestetäessä on täten kasvanut viime vuosina, mutta etenkin sektorirajoja ylittävää poikkihallinnollista yhteistyötä tehdään kunnissa selvityksien mukaan vähän (Ursin 2013, 3; Opetusministeriö 2007, 16).

Lasten ja nuorten sosiaalipalveluiden kannalta merkittävin yhteistyökumppani on nuorisotyö, sillä sosiaalityön ja nuorisotyön rajapinnat ovat jo pitkään olleet häilyvät. Etenkin nuorisotalojen rooli sosiaalipalveluiden tukena on kiinnostava, sillä nuorisotalot tekevät kunnallisessa palveluverkostossa ennaltaehkäisevää työtä, mikä on myös yksi lastensuojelun keskeisistä tehtävistä. (Kiilakoski 2012, 125.) Sosiaalityön ja nuorisotyön nähdään muodostavan vahvan ammatillisen verkoston sosiaalisen asiantuntijuuden kentällä, mutta lapset ja nuoret tarvitsevat palveluverkostoonsa muitakin toimijoita, kuten vuonna 2011 uudistetussa nuorisolaissa (21.7.2006/72) todetaan.

Nuorisolaki edellyttää eri viranomaisten välistä monialaista yhteistyötä esimiestasolla nuorten palvelu- ja ohjausverkoston muodossa, mutta yhteistyö samojen viranomaisten välillä on tärkeää ja olennaista myös muilla työntekijätasoilla. Oman nuorisotalotyökokemukseni mukaan Turun nuorisotaloja ja nuorisotalotyöntekijöiden ammattitaitoa ei hyödynnetä monialaisessa yhteistyössä tarpeeksi, vaikka Turun nuorisopalvelut tekevät yleisesti paljon yhteistyötä muiden viranomaisten kanssa. Tämän laadullisen haastattelututkimukseni tarkoituksena on selvittää, mikä on Turun nuorisotalojen ja eri viranomaisten välisen monialaisen yhteistyön nykytila, miten he hyödyntäisivät toistensa asiantuntijuuksia

enemmän sekä mitä hyötyjä ja esteitä he näkevät monialaisen yhteistyön toteuttamisessa.

Käsittelen tutkimuksessani ensin monialaista yhteistyötä käsitteenä ja osana käytännön työtä sekä sen toimivuuteen ja rakentumiseen liittyviä haasteita. Tämän jälkeen tarkastelen monialaista yhteistyötä osana nuorten kanssa tehtävää työtä lainsäädännön, lastensuojelusuunnitelman ja nuorisotalotyön näkökulmasta. Tutkimuksen toteuttamisen ja tulosten esittelyn jälkeen esittelen tutkimukseni päätulokset yhteenvedossa. Lopuksi pohdin tutkimukseni luotettavuutta ja merkitystä etenkin sosiaalialan kannalta.

2 MONIALAINEN YHTEISTYÖ

2.1 Monialainen yhteistyö käsitteenä

Moniammatillisen ja monialaisen yhteistyön käsitteet mielletään usein rinnakkaisiksi termeiksi ja niitä käytetään aihetta koskevassa kirjallisuudessa, lainsäädännössä ja tutkimuksessa vaihtelevasti ilman säännönmukaisuuksia. Lybeckin ja Walldenin (2011, 26–27) mukaan moniammatillisen yhteistyön käsite on ongelmallinen, sillä sitä käytetään julkisella sektorilla eri merkityksessä kuin yksityisellä. Julkinen sektori tarkoittaa sillä eri toimialojen edustajien välistä yhteistyötä, kun taas yksityinen viittaa sillä monitaitoiseen osajaan. Monialaisen yhteistyön käsitteellä tarkoitetaan lähtökohtaisesti samaa kuin moniammatillisuudella, mutta se kuvaa yhteistyön toiminnan luonnetta selkeämmin ja laajemmin. Monialaisessa yhteistyössä yhteistyö ylittää eri sektoreiden ja toimialojen rajat eli sillä korostetaan, että yhteistyössä ei ole kyse pelkästään eri ammattiryhmien välisestä yhteistyöstä saman sektorin sisällä.

Vuoden 2011 alusta voimaan tulleessa uudistetussa nuorisolaissa (21.7.2006/72) monialaisella yhteistyöllä tarkoitetaan eri toimialojen asiantuntijoiden yhteistyötä. Käytän tutkimuksessani eri viranomaisia yhdistävästä yhteistyöstä nuorisolain ja nykykäsityksen mukaisesti pääsääntöisesti käsitettä monialainen yhteistyö, mutta miellän sen samalla sisällöllisesti synonyymiksi julkisella sektorilla käytettävän moniammatillisen yhteistyön käsitteen kanssa.

Moniammatillisen yhteistyön käsitteen perusidea on eri näkökulmista ja määritelmistä huolimatta tiivistetysti sama: *yhteistyössä* on kyse ihmisten kesken tehtävästä yhteisen työn tai tehtävän suorittamisesta, ongelman ratkaisemisesta, päätöksen tekemisestä tai uusien näkemysten löytämisestä. *Moniammatillisuus* tuo yhteistyöhön mukaan useita eri tiedon ja osaamisen näkökulmia. (Isoherranen 2005, 14.)

Monialaiseen yhteistyöhön liittyy olennaisesti asiantuntijuuden käsite. Asiantuntijuus on erityistietämystä ja se syntyy, kun koulutuksen tuoma teoreettinen tieto

yhdistyy käytännön tilanteiden tuomiin ammattitietoihin. Toisiaan täydentävästä ja rikastuttavasta asiantuntijuudesta puhutaan silloin, kun eri tieteiden välisten rajojen ylitys muodostuu normaaliksi asiantuntijatoiminnaksi niin tutkimus- ja kehittämistoiminnassa kuin käytännön työssäkin. (Hirvonen 2009, 43–44; 58.) Monialaisessa yhteistyössä on keskeistä, miten eri asiantuntijat tuovat toiminnassaan esille omaa asiantuntijuuttaan ja perustelevat ammatillista asemaansa (Isoherranen ym. 2008, 15). Perinteisen asiantuntijuuskäsitteen rinnalle on nykyisin nostettu avoin asiantuntijuus, joka syntyy asiantuntijan ja asiakkaan kohtaamisessa eli vuorovaikutuksen ja toimimisen kautta (Hirvonen 2009, 44).

2.2 Monialainen yhteistyö käytännön työssä

Moniammatillisessa yhteistyössä korostuu työympäristöstä riippumatta viisi koh-
taa: *asiakaslähtöisyys, tiedon ja eri näkökulmien kokoaminen yhteen, vuorovai-
kutustietoinen yhteistyö, rajojen ylitykset ja verkostojen huomioiminen*. Yhteis-
työn lähtökohtana oleva asiakas pyritään huomioimaan mahdollisimman koko-
naisvaltaisesti myös silloin, kun kyseessä on yksittäisen asiakkaan sijaan asia-
kasryhmä. Tiedon ja eri näkökulmien kokoaminen yhteen synnyttää parhaimmil-
laan synergiaa eli ryhmän yhteinen panos tuottaa paremman tuloksen kuin
ryhmän yksittäisten jäsenten suoritukset yhteensä. Synergian aikaansaamiseksi
on pyrittävä organisaatioiden, yhteisöjen ja roolien rajoja ylittävään vuorovai-
kutustietoiseen yhteistyöhön, mikä edellyttää tiimille sopivan vuorovaikutustavan
löytämistä. Moniammatillisessa yhteistyössä tulee myös huomioida asiakkaan
tai asiakasryhmän kanssa tekemisissä olevat verkostot kokonaisvaltaisen tilan-
nekuvan saamiseksi. (Isoherranen ym. 2008, 34–39.)

Monialaiseen yhteistyöhön osallistuvien tulee olla vastuuntuntoisia, tietää omat
tehtävänsä, kunnioittaa toisten asiantuntijuutta, ymmärtää kokonaisuuksia sekä
omata hyvät kuuntelu- ja ilmaisutaidot (Kontio 2010, 8). Myös Tasanko (2010,
97) tuo tutkimuksessaan esille, että monialaisen yhteistyön toteuttaminen vaatii

työntekijöiltä selkeää näkemystä omasta työstään, osaamisestaan ja omasta työstä osana kunnan organisaatiota.

Lybeck ja Wallden (2011, 27) korostavat, että monialaisen yhteistyön toimimiseksi asiantuntijoiden tulee tuntea sekä oman toimialansa palvelut ja toimivallan rajat että muiden toimialojen tarjoamat palvelut nuorten elämäntieteen parantamiseksi. Sujuva yhteistyö edellyttää rohkeutta kyseenalaistaa omaa aikaisempaa tekemistä, jotta asioita pystytään katsomaan uudesta näkökulmasta ja kehittämään omaa toimintaa eteenpäin. Tärkeimpänä osana työntekijän monialaista osaamista voidaan kuitenkin pitää ammatti- ja organisaatorajojen yli ylettyviä yhteistyötaitoja, sillä ilman niitä yhteistyön rakentaminen ei olisi mahdollista (Kontio 2010, 9).

Monialaista yhteistyötä tehdään sosiaali- ja terveysalalla erilaisissa tiimeissä, jotka voidaan luokitella kolmeen pääryhmään: virallisiin tiimeihin, yhteistyöverkostoihin ja asiakastiimeihin. Tiimimalleista yhteistyöverkosto on tutkimukseni kannalta oleellisin. Yhteistyöverkosto koostuu samalle asiakasryhmälle yhtä aikaa palveluita tuottavista asiantuntijoista, jotka kuuluvat varsinaisesti johonkin toiseen tiimiin tai organisaatioon. Asiantuntijat tuntevat toistensa toimialat ja pystyvät siten ohjaamaan asiakkaita toistensa luo. Verkosto on löyhempi kuin kahdessa muussa tiimimallissa, mutta yhteistyöverkostoon kuuluvat voivat silti suunnitella toimintaansa yhdessä esimerkiksi käsittelemällä tarvittavia tapauksia syvällisemmin tai organisoimalla yhteisiä projekteja. (Isoherranen 2005, 73–74.)

Oleellista sekä tiimien että monialaisen yhteistyön rakentamisessa tulee olla se, että se tapahtuu aina asiakkaan tarpeista lähtien. Yhteistyön muodostumiseen vaikuttavat toimintaympäristö, asiantuntijoiden saatavuus ja resurssit. (Isoherranen 2005, 73.) Monialainen yhteistyö tarvitsee rakentuakseen erilaisia foorumeja, jotka mahdollistavat tiedon välittämisen ja uusien toimintatapojen oppimisen (Kontio 2010, 19). Monialainen yhteistyö tulee kuitenkin nähdä asiakkaan lisäksi myös työntekijöiden näkökulmasta. Työntekijät eivät tee yhteistyötä, jos yhteistyö perustuu vain asiakkaan etuun, vaan myös työntekijöiden tulee saada yhteistyöstä ammatillisesti jotain hyötyä tai mielekkyyttä. (D'Amour ym. 2005, 128.)

2.3 Haasteet monialaisessa yhteistyössä

Verkostoitumisen ja moniammatillisen yhteistyön haasteet liittyvät usein ammatikulttuureihin, resursseihin ja tietosuojiin. Yhteistyössä toimivien asiantuntijoiden tulisi jo koulutuksen aikana saada tietoa ja ymmärrystä verkostoyhteistyön merkityksestä ja ammatillisen osaamisen uusista haasteista. Resurssiongelmien ratkaisemiseksi tarvittaisiin puolestaan lisää tutkimuksia osoittamaan yhteistyön tekemisen kannattavuutta pitkällä tähtäimellä. Lisäksi tietosuoja ja salassapitovelvollisuuskysymykset tarvitsevat uudelleenarviointia, jotta yhteistyön tekeminen helpottuisi entisestään. (Isoherranen 2005, 80.)

Edellä mainittujen haasteiden lisäksi kiire, henkilökuntapula, henkilökunnan vaihtuvuus ja eri ammattiryhmien vaikea tavoitettavuus muodostavat aikaisempien tutkimusten mukaan ongelmia monialaisen yhteistyön toteuttamiselle (Isoherranen ym. 2008, 46). Suikkasen ym. (2006, 223) tekemän selvityksen mukaan nuorten syrjäytymisen ehkäisemisen hyväksi tehtävän moniammatillisen yhteistyön vaikeutena ovat toiminnan koordinointi, yhteistyökulttuurin kehittämättömyys, resurssien vähyys sekä työn- ja vastuunjakoon liittyvien velvoitteiden ja sopimusten puute. Myös pitkälle sektoroitunut palvelujärjestelmä, palvelujärjestelmän pirstaleisuus sekä tästä johtuvat osapuolten toimivaltojen ja vastuunjakojen epäselvyydet ovat monialaisen yhteistyön haasteita (Opetusministeriö 2009, 19).

3 MONIALAINEN YHTEISTYÖ NUORTEN KANSSA TEHTÄVÄSSÄ TYÖSSÄ

3.1 Lastensuojelu- ja nuorisolaki

Monialaisen yhteistyön tekemiselle lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseksi on olemassa eri lakeihin, asetuksiin ja muihin toimintaa ohjaaviin asiakirjoihin perustuvia velvoitteita. Tutkimukseni kannalta oleelliset ovat vuonna 2011 uudistetut lastensuojelulaki (13.4.2007/417) ja nuorisolaki (21.7.2006/72).

Lastensuojelulaissa painotetaan huoltajien ensisijaista kasvatustuuta, minkä tukena lasten ja perheiden kanssa toimivien viranomaisten tulee toimia riittävän varhain muun muassa ehkäisevän lastensuojelun keinoin. Ehkäisevää lastensuojelua on lain mukaan esimerkiksi tuki, jota annetaan nuorisotyössä, opetus-työssä ja sosiaali- ja terveydenhuollossa. (Lastensuojelulaki 13.4.2007/417.) Ehkäisevään lastensuojeluun kuuluu myös olennaisesti lasten ja nuorten kasvun seurantaa ja kehittäminen sekä palvelujärjestelmän kehittäminen (Kosonen 2011, 62–63).

Nuorisolain tavoitteena on parantaa nuorten mahdollisuuksia saada tarvitsemansa julkiset palvelut sekä tehostaa nuorille tarjottavaa varhaista tukea heidän elämänsä sekä koulutukseen ja työelämään pääsynsä edistämiseksi. Nuorisolaissa säädetään erikseen paikallisten viranomaisten monialaisesta yhteistyöstä ja sen kehittämisestä. Nuorisolain mukaan kunnassa tulee olla nuorten ohjaus- ja palveluverkosto, johon kuuluvat nuorten kannalta keskeisimmät toimialat eli opetus-, sosiaali-, terveys- ja nuorisotoimen sekä työ- ja poliisihallinnon edustajat. Verkostoon voi myös kuulua puolustushallinnon ja muiden viranomaisten edustajia. Verkoston on tarkoitus toimia yhteistyössä nuorten palveluja tuottavien yhteisöjen kanssa. (Kaivosoja 2011, 13.) Seuraava kuvio tiivistää nuorten ohjaus- ja palveluverkoston rakenteen:

Kuvio 1. Nuorten ohjaus- ja palveluverkoston rakenne.

Laki velvoittaa vain viranomaisia toimimaan monialaisen yhteistyön verkostona, mutta yhteistyön yksityisen ja kolmannen sektorin sekä seurakuntien kanssa tulisi täydentää verkostotyöskentelyä. Nuorten ohjaus- ja palveluverkoston tehtävänä on arvioida yleisellä tasolla nuorten tilannetta päätöksenteon ja suunnitelmien tueksi, edistää nuorille suunnattujen palvelujen yhteensovittamista, yhdenmukaistaa nuorten palveluohjausta sekä edistää palveluiden järjestämiseen liittyvien tietojen vaihdon sujuvuutta. (Lybeck & Wallden 2011, 28.)

Turussa nuorten ohjaus- ja palveluverkosto sijoitettiin lakimuutoksen myötä jo olemassa olevaan yhteistyöryhmään, sillä Turussa toimii useita nuorten palveluita ja hankkeita johtavia sekä ohjaavia yhteistyöryhmiä. Päätöksen mukaan tehtävät sisällytettiin jonkin työryhmän sisään siten, että työryhmän kokoonpanoa täydennettiin tarvittaessa. (Turun nuorisolautakunta 2011.)

3.2 Viranomaistyöskentelyä ohjaavat lait

Nuorten ohjaus- ja palveluverkostoon kuuluvia viranomaisia ohjeistetaan lainsäädännössä erikseen monialaisessa yhteistyössä toimimiseksi. Opetustoimen hallinnoimasta oppilas- ja opiskelijahuollosta määrätään perusopetuslaissa (21.8.1998/628). Perusopetuslain mukaan oppilaalla on oikeus saada maksutta opetukseen osallistumisen edellyttämä tarvittava oppilashuolto, jolla tarkoitetaan oppilaan laaja-alaisen hyvinvoinnin ylläpitämistä ja edistämistä (Lahtinen 2011, 69).

Oppilashuollosta tulee määrätä opetussuunnitelmassa, joka laaditaan oppilashuollon osalta yhteistyössä sosiaali- ja terveydenhuollon viranomaisten kanssa. Sekä oppilas- että opiskelijahuoltoa toteutetaan ja kehitetään oppilas- ja opiskelijahuollon monialaisessa yhteistyössä. Useimpiin kouluihin on perustettu oppilas- tai opiskelijahuoltoryhmä, johon kuuluu rehtorin, opettajien, koulu-terveydenhuollosta vastaavien sekä koulupsykologien ja koulukuraattorin lisäksi esimerkiksi nuorisoi- ja sosiaalityöntekijä sekä poliisin edustaja. (Lahtinen 2011, 71–72.)

Sosiaali- ja terveystoimen viranomaisten osallistumista nuorten monialaiseen yhteistyöhön säätelee etenkin lastensuojelulaki (13.4.2007/417). Lastensuojelulain ilmoitusvelvollisuutta koskevalla sääntelyllä pyritään siihen, että laki kattaisi mahdollisimman laajasti kaikki ne tahot, jotka voivat saada tehtävissään tietoa lastensuojelun tarpeesta olevasta lapsesta. Ilmoitusvelvollisten piiriä laajennettiin vuonna 2008 uudella lastensuojelulain pykälällä. Uudistuksen myötä myös nuorisotyöntekijät tuotiin ilmoitusvelvollisten piiriin. Ilmoitus tulee tehdä viipymättä ja salassapitosäännösten estämättä sosiaalihuollosta vastaavalle toimielimelle. (Kosonen 2011, 59–67.)

Yhteistyön tarve korostuu myös lastensuojelua toteutettaessa. Lastensuojelun tarpeen selvittämiseksi ja lastensuojelun järjestämiseksi pidettävään neuvotteluun voi asianomaisten lisäksi tarvittaessa osallistua lastensuojelun työntekijän arvion perusteella mm. viranomais- ja muita yhteistyötahoja. Lastensuojelun tavoitteena on, että lapsi ja hänen perheensä saisivat tarvitsemaansa apua ja

tukea jo varhaisessa vaiheessa niin, että se samalla ehkäisisi tai vähentäisi ongelmien pahenemisen ja siten raskaampien sosiaali- ja terveydenhuollon toimien tarpeen. Riittävän varhaisella avulla ja tuella on keskeinen merkitys lapsen tai nuoren osallisuuden edistämisessä ja mahdollisen syrjäytymiskehityksen ehkäisemisessä tai katkaisemisessa. Lastensuojelussa pyritään ensisijaisesti avohuollon tukitoimenpiteisiin ja ennaltaehkäisevään toimintaan, mitkä tarvitsevat toimiakseen monialaista yhteistyötä kaikilla sektoreilla. (Kosonen 2011, 59–69.)

Työ- ja elinkeinohallinto (TE-hallinto) vastaa julkisesta työvoimapalvelusta ja on sitä kautta keskeinen toimija myös nuorten työllistymisen edistämisessä. Työnvälityspalveluiden lisäksi TE-toimisto tarjoaa tai hankkii julkisena työvoimapalveluna ammatillisen kehittymisen palveluja eli esimerkiksi ammatinvalinta, urasuunnittelu-, koulutus- ja ammattitietopalveluja. Nämä palvelut ovat tarkoitettuja kaikille kansalaisille, ei pelkästään työttömille työnhakijoille. (Winqvist 2011, 74.)

Työ- ja elinkeinoministeriön vuonna 2005 laatimassa ja käyttöönotetussa nuorten yhteiskuntatakuun toimintamallissa monialainen yhteistyö nousee keskeisesti esiin. Nuorten yhteiskuntatakuun tavoitteena on *”nuoren koulutukseen ja työmarkkinoille sijoittumisen edistäminen, nuorten työttömyyden pitkittymisen ehkäiseminen, nuorten syrjäytymisvaaraan liittyvien tekijöiden tunnistaminen sekä varhainen puuttuminen nuorten syrjäytymiskehitykseen.”* (Työ- ja elinkeinoministeriö 2010.) Kaikkien nuorten kanssa työskentelevien on tunnettava TE-hallinnon toimintatapaa säätelevät lait, asetukset, säädökset ja toimenpiteet, jotta he pystyisivät toimimaan nuorten tukena ja palveluohjaajina. TE-hallintolaisten on puolestaan tunnettava paikkakunnan muu tarjonta, jotta yhteistyö olisi toimiva. (Winqvist 2011, 74–78.)

Poliisihallinnon jo pitkään tekemää monialaista yhteistyötä eri viranomaisten, yhteisöjen ja järjestöjen kanssa nimitetään lähipoliisitoiminnaksi. Poliisilakiin (7.4.1995/493) sisältyvän säädöksen mukaan poliisin tulee toimia yhteistyössä muiden viranomaisten sekä alueella olevien yhteisöjen ja alueen asukkaiden kanssa turvallisuuden ylläpitämiseksi. Lähipoliisitoiminta on poliisihallinnon ennaltaehkäisevää toimintaa ja sillä pyritään poliisin perustehtävien hoitamiseen

kansalaisläheisesti. Poliisin kannalta ennaltaehkäisyllä ja monialaisella yhteistyöllä pyritään siihen, että poliisin jälkikäteisiä kontrollitoimenpiteitä ei tarvittaisi (Järvenpää 2011, 103).

Lähipoliisitoiminnassa käytetään välineinä muun muassa varhaista puuttumista, monialaisia työryhmiä, yhteistyötä koulujen kanssa sekä kansainvälistä yhteistyötä. Tärkeitä yhteistyökumppaneita ovat myös päivähoido, sosiaali-, nuoriso- ja koulutoimi sekä lastensuojelujärjestöt. Poliisilla on paikallisella tasolla olemassa hyvät sosiaaliset verkostot, joissa poliisit vaihtavat muiden sidosryhmien kanssa tietoja lasten ja nuorten tilanteesta. (Järvenpää 2011, 98–100.)

3.3 Lastensuojelusuunnitelma

Lastensuojelulaki (13.4.2007/417) velvoittaa kuntia laatimaan suunnitelman lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseksi sekä lastensuojelun järjestämiseksi ja kehittämiseksi joko yksin tai yhteistyössä muiden kuntien kanssa. Suunnitelman tavoitteena on toimia lastensuojelun kehittämisen pohjana niin, että lastensuojelun toimet vastaisivat paremmin lasten ja nuorten tarpeisiin sekä tukisivat vanhempia, huoltajia ja muita vastaavia henkilöitä lasten hoidossa ja kasvatuksessa. Suunnitelman tulisi myös toimia kuntatasolla välineenä eri hallintokuntien välisen yhteistyön kehittämisessä. (Kosonen 2011, 65–66.)

Turussa lastensuojelusuunnitelma on sisällytetty ikäkaariajattelun mukaan laadittuun asukkaiden hyvinvointiohjelmaan ja siitä käytetään nimitystä lasten ja nuorten hyvinvointiohjelma. Viimeisin ohjelma on laadittu vuosille 2009–2013 ja sen tavoitteina on muun muassa saada lasten ja nuorten pahoinvointi väheneään sekä vahvistaa nuorten hyvinvoinnin lisäämiseksi tehtävää ennaltaehkäisevää työtä. Kehittämiskohteiden kuvauksessa todetaan, että lasten ja nuorten kehityksen kipupisteet osuvat palvelujärjestelmän nivelkohtiin, joita ovat esimerkiksi siirtyminen alakoulusta yläkouluun, yläkoulusta toisen asteen koulutukseen ja vielä toisen asteen koulutuksesta korkea-asteen koulutukseen tai työelämään. Näissä vaiheissa tukeminen edellyttää toimijoiden välistä yhteistyötä.

Toimenpiteinä tavoitteiden saavuttamiseksi mainitaan muun muassa lasten ja nuorten kuulemisjärjestelmien kehittäminen osallisuuden ja yhteisöllisyyden lisäämiseksi, palvelurakenteen painopisteen siirtäminen erityispalveluista ennaltaehkäiseviin palveluihin sekä lasten ja nuorten kannustaminen aktiiviseen elämäntapaan eri hallintokuntien ja kolmannen sektorin yhteistyönä. (Asukkaiden hyvinvointiohjelma 2009–2013, 5-7.)

3.4 Nuorisotalo osana monialaista yhteistyötä

Nuorisotyön määrittelemineen on haasteellinen tehtävä, sillä nuorisotyön kenttä on kirjava (Soanjärvi 2011, 25). Niemisen (2007, 22) mukaan nuorisolaki määrittelee nuorisotyön melko väljästi, minkä johdosta nuorisotyötä tekevillä organisaatioilla on oikeus määritellä nuorisotyönsä ja sen tehtävät itse. Nuorisotyötä toteutetaan järjestämällä nuorille monipuolista ja yhteisöllistä vapaa-ajanviettoa eri palveluin julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin toimesta. Vapaa-ajan toimintojen lisäksi etenkin koulu- ja työelämäympäristöt ovat tärkeä osa moniammatillista nuorisotyötä. (Komonen ym. 2012, 7.) Myös ehkäisevän työn merkityksen esiin nostaminen kuuluu nuorisotyön ytimeen (Määttä & Tasanko 2012, 29).

Turussa on tällä hetkellä 10 nuorisotaloa tai – tilaa, joiden toiminta on avointa talotoimintaa. Näiden lisäksi Turusta löytyy Turun NMKY:n hallinnoima nuorisotalo ja Punaisen Ristin hallinnoima nuorisotalo, jotka molemmat tekevät yhteistyötä Turun kaupungin kanssa. Avoimella talotoiminnalla tarkoitetaan toimintaa, joka lähtee nuorista ja heidän toiveistaan. Avoimeen talotoimintaan osallistuminen on vapaaehtoista ja nuoret voivat suunnitella ja osallistua haluamiinsa aktiviteetteihin tai vaihtoehtoisesti vain olla muiden nuorten sekä ohjaajien kanssa talon aukioloaikoina. Nuorisotalotyöntekijöiden työn tavoitteena on olla nuorten tukena vapaa-ajan toiminnassa, edistää nuorten päihteettömyyttä, lisätä nuorten aktiivista osallistumista ja tarjota nuorille turvallinen vapaa-ajanvietto paikka.

Turun nuorisotalojen toiminta on suunnattu 9-18-vuotiaille ja siihen osallistuminen on ilmaista. (Turku 2014.)

Nuorisotalotyötä kutsutaan usein perusnuorisotyöksi eikä syyttä: iso osa nuorisotyölle varatusta budjetista kuluu kunnissa yleensä nuorisotalotoimintaan. Nuorisotalo on nuorisotyön toimintaympäristönä erityinen, sillä se voidaan rakentaa täysin työntekijöiden toimesta. Nuorisotyön kehittämisverkosto Kanuunan talotyöhankkeen (2009–2011) mukaan nuorisotalotyöntekijät voivat vaikuttaa nuorisotalon toimintakulttuurin rakentumiseen kasvatuksellisin ottein. Nuorisotilaa voidaan kontrolloida ja se näyttäytyy nuorille tilana, jossa työntekijällä on sanavaltaa. Nämä seikat mahdollistavat nuorisotalojen neutraaliuden, turvallisuuden ja nuorten osallisuuden edistämisen aikuisten valvonnassa. Nuorisotalot ovat ikään kuin nuorisotyön välineitä, joiden avulla nuorisotalotyöntekijät voivat luoda nuoriin kontakteja ja tehdä nuorisotyötä ennaltaehkäisevästi. Nuorisotaloilla järjestettävät erilaiset ryhmätoiminnot toimivat kasvatustyökaluina samalla, kun nuoret saavat kokemuksia yhdessä toimimisesta. (Honkasalo & Kivijärvi 2011, 112–128.)

Nuorisotalot ovat matalan kynnyksen paikkoja ja niiden toiminta-ajatuksena on tarjota nuorille suoritusvapaa vapaa-ajanviettopaikka. Nuorisotalotoiminta perustuu vapaaehtoisuuteen, joten nuori täytyy saada käymään nuorisotalolla omasta halustaan. Tähän on paremmat mahdollisuudet silloin, kun nuori voi tulla talolle omana itsenään, ilman määriteltyjä ongelmia tai asiakkuuden historiaa. Tämä kohtaamistapa tekee nuorisotyöstä ja nuorisotalotyöstä ainutlaatuisen. (Kiilakoski 2012, 137–144.)

Nuorisotalojen erityisyydestä ja nuorisotalotyöntekijöiden vahvasta ammatillisesta autonomiasta johtuen monialainen yhteistyö vaatii toimiakseen talotyöntekijöiden halun osallistua, sitoutua ja kehittyä. Yhteistyön kehittäminen vaatii nuorisotalojen autonomian purkamista, sillä nuorisotalotyöntekijöiden sopeuduttava tekemään töitä myös omien talojensa ulkopuolella. Kehittämisessä on kuitenkin myös turvattava nuorisotalotyöntekijöiden kokemus siitä, että heidän omalla persoonallaan tehtyä työtä arvostetaan. (Kiilakoski 2012, 145–147.)

Nuorisotyön asema monialaisessa yhteistyössä on Hirvosen (2009, 56–57) mukaan kaksinainen: nuorisotyöntekijöitä ei ole pidetty vakavasti otettavina asiantuntijoina, mutta toisaalta nuorisotyöntekijöillä tunnustetaan olevan tietämystä nuorten vapaa-ajalla tapahtuvista asioista. Tilanne on parantunut viime vuosina, sillä nuorisotyöntekijöitä pyydetään entistä enemmän mukaan moniammatillisiin verkostoihin, mutta edelleenkin kaikki lähiammatit eivät ole vakuuttuneita nuorisotyöntekijöiden asiantuntijuudesta. Nuorisotyöntekijöitä pidetään epävirallisina auttajina, vaikka heidän työskentelynsä perustuu ammatilliseen osaamiseen. Nuorisotyöntekijällä on monialaisessa yhteistyössä kaksi roolia. Ensimmäinen rooli on toimia viestintuojana eli nuorisotyöntekijä välittää muille viranomaisille nuoren elämässä huomaamia asioita, jotka eivät välttämättä näyttäyty muille. Toiseksi nuorisotyöntekijän tehtävänä on toimia nuoren luottohenkilönä esimerkiksi viranomaistapaamisissa, joissa nuori kaipaa rohkaisua ja tukea.

Aikaisemman tutkimuksen mukaan monialaisen yhteistyön virittelijän rooli on nuorisotyölle luonteva, sillä nuorisotoimi on tottunut useissa kunnissa olemaan aktiivinen toimija. Aktiivisuutta tarvitaan, jotta pienen toimialan ääni saadaan kuuluviin. (Määttä & Tasanko 2012, 30.) Myös Hirvosen (2009, 58) kokemuksen mukaan nuorisotyöntekijöiden rooli moniammatillisessa yhteistyössä on toimia koollekutsujana tai koordinaattorina. Kiilakosken (2012, 139) mukaan nuorisotalotoimintaa tulisi koordinoida yhdessä muiden nuorille tarjoavien toimijoiden kanssa, jotta nuorisotalotyö kehittyisi eteenpäin.

Nuorisotalotyön haasteena on perustella oman toimintansa tarkoitus sellaisille tahoille, jotka eivät tunne nuorisotalotyötä. Nuorisotalotyön on määriteltävä omat vahvuutensa ja osaamisalueensa, jotta se pystyisi perustelemaan olonsa kunnan palvelutarjonnassa ja kehittymään näin kohti professionaalista nuorisotyötä. Ammattimaistumisen myötä myös nuorisotalotyöntekijän työnkuva muuttuu moniammatilliseksi toimijuudeksi, sillä yhteistyön tekeminen yli hallintorajojen on mahdollista vain silloin, kun kaikki osapuolet ovat tietoisia omasta ammatillisesta roolistaan. Monialaista yhteistyötä tulisi kehittää siten, että nuorisotalot säilyttäisivät muutoksista huolimatta perinteisen arvonsa. (Kiilakoski 2012, 133–145.)

4 TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN

4.1 Tutkimuksen tarkoitus ja tutkimustehtävät

Turun nuorisotalotyöntekijöiden ja eri viranomaisten väliseen nuorten hyvinvoinnin parantamiseksi tehtävään monialaiseen yhteistyöhön liittyy edellä kuvattun mukaan monenlaisia hyötyjä ja perusteita, mutta myös haasteita ja esteitä. Nuorisolaki (21.7.2006/72) edellyttää eri viranomaisten välistä monialaista yhteistyötä esimiestasolla nuorten palvelu- ja ohjausverkoston muodossa, mutta yhteistyö samojen viranomaisten välillä on tärkeää ja olennaista myös muilla työntekijätasolla. Tarkastelen tutkimuksessani Turun nuorisotalojen ja eri viranomaisten välistä monialaista yhteistyötä käytännön tasolla eli 9-18-vuotiaiden lasten ja nuorten kanssa päivittäin työskentelevien työntekijöiden näkökulmasta.

Tutkimukseni tarkoituksena on selvittää, mikä on Turun nuorisotalojen ja eri viranomaisten välisen monialaisen yhteistyön nykytila, miten he hyödyntäisivät toistensa asiantuntijuuksia enemmän sekä mitä hyötyjä ja esteitä he näkevät monialaisen yhteistyön toteuttamisessa:

1. Minkälaista monialaista yhteistyötä Turun nuorisotalotyöntekijät tekevät tällä hetkellä opetus-, sosiaali- ja terveystoimen sekä poliisihallinnon edustajien kanssa?
 - 1.1 Miten Turun nuorisotalotyöntekijät sekä opetus-, sosiaali- ja terveystoimen ja poliisihallinnon edustajat hyödyntäisivät toistensa asiantuntijuuksia ja palveluita omissa töissään enemmän?
2. Minkälaista hyötyä monialaisen yhteistyön lisäämisestä on Turun nuorisotalotyöntekijöiden sekä opetus-, sosiaali- ja terveystoimen ja poliisihallinnon edustajien mielestä?

3. Mitkä asiat ovat Turun nuorisotalotyöntekijöiden sekä opetus-, sosiaali- ja terveystoimen ja poliisihallinnon edustajien mielestä Turun nuorisotalojen kanssa tehtävän monialaisen yhteistyön ongelmia tai haasteita?

Tutkimukseni tavoitteena on parantaa Turun nuorisotalojen ja muiden viranomaisten välistä monialaista yhteistyötä käytännön työtä toteuttavalla tasolla sekä lisätä aineistonkeruun ohella viranomaisten tietoutta nuorisotalotoiminnasta, jotta eri tahot pystyisivät hyödyntämään nuorisotalotoimintaa enemmän omassa työssään.

4.2 Tutkimusmenetelmä

Nuorisolaki (21.7.2006/72) ja etenkin säädös nuorten ohjaus- ja palveluverkostosta toimii laadullisen tutkimuksen lähtökohtana. Tutkimusjoukkoni koostuu nuorisolaissa mainittujen viranomaisten edustajista sekä nuorisotalotyöntekijöistä. Tutkimukseni tarkoituksena on selvittää monialaisen yhteistyön toimivuutta ja mahdollisuuksia käytännön tasolla eli valitsin viranomaisista nuorten kanssa päivittäin työskenteleviä henkilöitä.

Tutkimusjoukokseni valikoitui viiden nuorisotalotyöntekijän lisäksi nuorten parissa töitä tekevä poliisi (poliisihallinto), koulukuraattori (opetustoimi), kouluterveydenhoitaja (terveystoimi) ja sosiaaliohjaaja (sosiaalitoimi), N=9. Alkuperäisen tutkimussuunnitelmani mukaan tutkimusjoukkoon kuului myös työhallinnon edustaja, mutta pitkistä etsinnöistä ja monista pyynnöistä huolimatta en saanut työhallinnosta edustajaa.

Valitsin tutkimusjoukkooni kuuluvat nuorisotalotyöntekijät ja eri viranomaisedustajat harkiten, sillä pyrittäessä kuvaamaan jotain tiettyä ilmiötä on tärkeää, että tutkimusjoukko tietää tutkittavasta asiasta mahdollisimman paljon (Tuomi & Sarajärvi 2009, 85). Nuorisotalotyöntekijöiden valintaani vaikutti työntekijöiden työpisteet eli otin tutkimukseeni mukaan nuorisotalotyöntekijöitä Turun eri nuorisotaloilta, sekä heidän työkokemuksensa nuorisotalotyöstä. Haastatellut nuoriso-

talotyöntekijät ovat työskennelleet nuorisotaloilla yli kymmenen vuotta ja kaikkien koulutustaustana on nuoriso- ja vapaa-ajanohjaajan perustutkinto.

Viranomaisedustajien valintaan vaikutti heidän työnkuvansa eli valitsin tutkimusjoukkooni henkilöitä, jotka työskentelevät päivittäin Turun nuorisotalojen ikärajojen mukaisesti 9-18-vuoden ikähaarukkaan kuuluvien lasten ja nuorten kanssa. Pyrin valitsemaan viranomaisedustajiksi myös sellaisia henkilöitä, jotka olisivat ammattinsa puolesta mahdollisia yhteistyökumppaneita nuorisotalotyöntekijöiden kanssa. Viranomaisedustajien koulutustaustat ovat heidän työnkuviansa mukaiset: poliisihallinnon edustaja on koulutukseltaan poliisi, opetustoimen edustaja sosiaalipolitiikan maisteri, terveystoimen edustaja terveydenhoitaja ja sosiaalitoimen edustaja sosionomi. Kaikki tutkimusjoukkooni kuuluvat henkilöt ovat naisia.

Tutkimukseni menetelmäksi valikoitui puolistrukturoitu haastattelu eli teema-haastattelu (Koskinen ym. 2005, 104). Eri haastattelutyypit tuottavat erilaista tietoa, joten valitsin haastattelumenetelmäni tutkimusongelmieni perusteella (Eskola & Suoranta 1999, 89). Lisäksi haastattelun avulla aineisto saadaan kerättyä pieneltä tutkimusjoukolta varmuudella ja haastattelija pystyy tekemään tarkentavia kysymyksiä heti haastattelun aikana (Vilkka 2005, 105). Laadin haastattelulomakkeita tutkimusongelmieni pohjalta kaksi: toinen haastattelulomakkeista oli suunnattu nuorisotalotyöntekijöille (liite 1) ja toinen muille viranomaisille (liite 2). Pystyin kahta lomaketta käyttämällä kohdistamaan haastattelukysymykset tarkemmin nuorisotalotyöntekijöille ja eri viranomaisille.

Hirsjärven ja Hurmeen (2011, 47) mukaan puolistrukturoidulle haastattelulle on tyypillistä, että jokin osa haastattelusta on muuttumaton kaikkien haastateltavien kohdalla, mutta ei kaikki osat. Laadin haastattelulomakkeet tutkimuksessani siten, että haastattelukysymykset olivat kaikille samat, mutta jätin niiden järjestyksen vaihtumiselle sekä lisäkysymysten esittämiselle tilaa. Kiinnitin huomiota myös kysymysten muotoon eli laadin kaikki kysymykset avoimiksi kattavien vastausten saamiseksi. Haastateltavan motivoimiseen tulee kiinnittää huomiota jo haastattelurunkoa laadittaessa, sillä haastattelun on hyvä edetä tietyn ”juonen” mukaisesti, jotta haastateltavalla säilyy mielenkiinto vastata tutkijan kysymyksiin

(Vilkkä 2005, 105–113). Rakensin tutkimuksessani haastattelun juonen molempiin haastattelulomakkeisiin siten, että haastattelussa edettiin yksittäisistä kysymyksistä yleisimpiin.

Esitetasin haastattelulomakkeideni toimivuuden syksyllä 2013 nuorisotalotyöntekijän koehaastattelulla. Toteutin varsinaisen aineistonkeruun keväällä 2014 (liite 3). Tutkimusjoukon valinnan jälkeen lähetin haastateltaville ensin sähköpostia, jossa esittelin tutkimukseni aiheen, tarkoituksen ja tavoitteet sekä tutkimusentekoon liittyvät eettiset käytännöt eli osallistumisen nimettömyyden ja vapaaehtoisuuden (liite 4). Lähetin sähköpostin liitteenä haastattelulomakkeen, sillä haastateltavien on hyvä antaa tutustua haastattelun teemoihin ja kysymyksiin etukäteen haastattelun onnistumiseksi (Tuomi & Sarajärvi 2009, 73). Sosiaalitoimen edustajan haastattelua varten hankin tutkimusluvan (liite 5).

Haastatteluni olivat kestoaltaan 30–50 minuuttia ja nauhoitin ne aineiston litterointia varten. Pyrin pitämään haastattelutilanteet vuorovaikutuksellisina ja keskustelunomaisina, jotta sain haastattelun oman äänen kuuluviin aineistonkeruutilanteessa (Vilkkä 2005, 115). Selvensin osalle viranomaisista ennen haastattelun aloittamista, mistä Turun nuorisotalotoiminnassa on kyse, sillä toiminta ei ollut kaikille tuttua.

4.3 Aineiston analyysi

Haastattelujen tekemisen jälkeen dokumentoin tutkimukseni aineiston litteroimalla eli kirjoittamalla nauhoitetut haastattelut kirjalliseen muotoon (26 s.). Koskinen ym. (2005, 318–320) jakavat litteroinnin suorittamisen viiteen eri tasoon litteroinnin tarkkuuden mukaan. Käytin tutkimuksessani tasoa kaksi eli pyrin saamaan aineistostani ensin yleiskuvan, jonka jälkeen poimin haastatteluista tutkimukseni kannalta tärkeimmät kohdat suorina sitaatteina. Litteroimisen jälkeen tutustuin aineistoon ensin kokonaisuutena lukemalla sen aktiivisesti läpi ja pohtimalla samalla sen jäsentämistä analysointia varten (Hirsjärvi ym. 2009, 224).

Analysoin aineistoni teemoittelun ja teoriaohjaavan sisällönanalyysin avulla. Pilkoin ja ryhmittelin eli teemoittelin aineistoni tutkimusongelmieni mukaisesti. Pyrin löytämään aineistosta tutkimusongelmiini liittyviä teemoja peilaamalla aineistoa aikaisempaan tietoon ja tutkimuksiin. Teoriaohjaavan sisällönanalyysin mukaisesti aikaisempi tieto ohjasi analyysiyksiköideni valintaa, mutta analyysini ei pohjaudu suoraan tiettyyn teoriaan. (Tuomi & Sarajarvi 2009, 93–97.)

Käsittelen nuorisotyöntekijöiden vastaukset tutkimuksessani yhtenä kokonaisuutena haastateltavien tunnistamattomuuden takaamiseksi. Aineiston analysoinnin kannalta yksittäisen nuorisotyöntekijän vastaus ei myöskään ole merkittävä, vaan merkitystä on ainoastaan sillä, mitä viranomaistahoa haastateltava edustaa. Sitaattien perässä on merkintä niiden antajasta seuraavaan tapaan: Nu = nuorisotalotyöntekijä, Op = opetustoimen edustaja, So = sosiaalitoimen edustaja, Te = terveystoimen edustaja ja Po = poliisihallinnon edustaja.

5 TAHTOA JA HAASTEITA MONIALAISEN YHTEISTYÖN TOTEUTTAMISESSA

5.1 Monialainen yhteistyö tällä hetkellä

Turun nuorisotalotyöntekijät tekevät tällä hetkellä hyvin vaihtelevasti yhteistyötä opetus-, sosiaali- ja terveystoimen sekä työ- ja poliisihallinnon kanssa. Yhteistyö opetustoimen kanssa on koulun kanssa tapahtuvaa yhteistyötä, mikä on toimivaa etenkin silloin, kun nuorisotalo sijaitsee koulun kanssa samoissa tiloissa ja nuorisotalotyöntekijät osallistuvat koko rakennuksen yhteisiin palavereihin:

Tämä tila mahdollistaa sen, tähän on monitoimitila et meillä on alakoulu tässä samassa rakennuksessa ja iltapäivätoiminta, kirjasto -- meillä on talopalaverit ja kuullaan toisiamme ja nähdään ja jutustellaan. (Nu)

Nuorisotalotyöntekijät tekevät myös koulukäyntejä, joissa oppilaille kerrotaan nuorisotalotoiminnasta sekä mainostetaan nuorisokorttia ja tapahtumia. Kaksi nuorisotalotyöntekijää kolmesta ei tee tällä hetkellä mitään yhteistyötä opetustoimen kanssa.

Sosiaalitoimen kanssa tehtävä yhteistyö tapahtuu kahdella nuorisotalotyöntekijällä kaksi kertaa vuodessa kokoontuvan virkamiestyöryhmän ja juuri alkaneiden yhteistyöpalaverien kautta. Loput nuorisotalotyöntekijöistä eivät tee sosiaalitoimen kanssa yhteistyötä. Terveystoimen kanssa yhteistyötä ilmoitti tekevänsä yksi nuorisotalotyöntekijä ja työhallinnon kanssa ei kukaan. Poliisihallinnon kanssa yhteistyössä on kolme nuorisotalotyöntekijää:

Heidän kanssaan on, alko nyt pitkästä aikaa -- He käy täällä vähintään kaks kertaa kuukaudessa ja sen lisäksi informoidaan puolin ja toisin asioista, jotka molempien on hyvä tietää. (Nu)

Myös poliisihallinnon edustaja kertoi olevansa nuorisotalotyöntekijöiden kanssa yhteistyössä. Opetushallinnon, sosiaali- ja terveystoimen edustajat eivät tee tällä hetkellä yhteistyötä nuorisotalotyöntekijöiden kanssa.

Nuorisotalotyöntekijät tekevät tällä hetkellä eniten yhteistyötä poliisihallinnon ja sosiaalitoimen kanssa. Yhteistyötä tehdään eri viranomaisista vähiten terveystoimen ja työhallinnon kanssa. Haastateltavien antamien arvosanojen (1=erittäin huonosti, 5=erittäin hyvin) keskiarvo Turun nuorisotalotyöntekijöiden ja eri viranomaisten väliselle yhteistyölle on 2. Nuorisotyöntekijät lisäksiivät yhteistyötä etenkin opetus- ja terveystoimen kanssa, mutta kaikki yhteistyötahot koettiin tärkeinä:

Lisäisin kaikkien kanssa plus vielä listan ulkopuolelta ottaisin kaikki paikalliset yhdistykset, seurakunnan ja kaikki mahdolliset, me tehtiin ennen yhteistyötä kauppojen ja päiväkotien kanssa. (Nu)

Lasten ja nuorten hyväksi tehtävän monialaisen yhteistyön nähtiin ulottuvan viranomaisten lisäksi kaikkiin alueella toimiviin toimijoihin sekä alueen asukkaisiin. Myös alueen lapset ja nuoret otettaisiin yhteistyöverkoston toimintaan mukaan. Viranomaisista yhteistyöhön toivottaisiin mukaan vielä ainakin liikuntatoimi.

5.2 Asiantuntijuuksien ja palveluiden hyödyntäminen

Nuorisotalotyöntekijät hyödyntäisivät monipuolisesti eri viranomaisten asiantuntijuuksia ja palveluita oman työnsä tukena. Nuorisotalotyöntekijät kaipaivat viranomaisilta etenkin käytännönläheistä tietoa ja opastusta liittyen esimerkiksi töidenhakuun, lastensuojeluun tai rikosseuraamuksiin:

Tiedon jakaminen, olis hyvä saada tiettyjä perustietoja esimerkiksi lastensuojelusta. -- Ei mitään pykäliin perustuvaa, vaan mikä ohjais nuoria et ei kannattais et näin se jatko menee sit. Sama terveystoimen kans. -- Sama koulust -- Et me saatas sieltä tietoa, et mikä on seuraus mistäki asiasta. Sama ku poliisi, kyllähän nuoret meiltäki kysyy et mitä tosta saa ja niin edelleen, et saatas sellasta faktatietoa siihen liittyen. (Nu)

Viranomaisten toivotaan myös tulevan joskus paikan päälle nuorisotalolle pitämään nuorisotalotyöntekijöiden kanssa yhdessä erilaisia kursseja ja tietoisuuksia nuorille heille ajankohtaisista aiheista. Poliisihallinnon edustajan mielestä nuori-

sotalotyöntekijöiden kanssa yhdessä pidettyjen tietoiskujen etuna olisi, että nuoret huomaisivat nuorisotalotyöntekijöiden olevan poliisin kanssa samaa mieltä esimerkiksi mopojen turvallisuuteen liittyvissä asioissa, mikä helpottaisi poliisin työskentelyä nuorten kanssa. Myös sosiaalitoimen edustaja tulisi tarvittaessa nuorisotalolle keskustelemaan nuorta askarruttavista asioista ja antamaan tietoiskuja, sillä hänen kokemuksensa mukaan nuoret kuuntelevat aikuista paremmin vapaa-ajalla kuin esimerkiksi koulussa. Lisäksi sosiaalitoimeen voi soittaa ja kysyä apua esimerkiksi lastensuojelullisissa asioissa, jos nuorisotalotyöntekijällä nousee huoli lapsesta tai nuoresta. Terveystoimen edustaja toisi puolestaan nuorisotaloille ymmärrystä ja tietoa erilaisista lapsista ja nuorista, jotta kynnys ottaa heitä mukaan nuorisotalotoimintaan madaltuisi niin talotyöntekijöiden kuin nuortenkin keskuudessa.

Nuorisotalotyöntekijät toisivat mielestään viranomaistyöskentelyyn sellaista tietoa lapsista ja nuorista, mitä muut tahot eivät näe, sillä nuorisotyöntekijät ovat poliisin lisäksi ainut virkamiestaho, joka tekee töitä iltaisin ja viikonloppuisin lasten ja nuorten vapaa-ajalla. Nuorisotalotyöntekijät tavoittavat työssään ison joukon lapsia ja nuoria eli heillä on antaa tietoa oman alueensa yleisilanteesta sekä tarkempaa tietoa oman nuorisotalonsa vakiokävijöistä:

Me pystyttäis, jos oltais saman pöydän äärellä, et jos jokainen löis tiedot pöytään esimerkiksi jostain tietystä nuoresta, niin me pystytään antaa sellanen puoli esiin, mitä muut virkamiestahot ei näe. -- me voidaan nähdä asioita, jotka saattaa aiheuttaa ongelmia tai kannustaa eteenpäin, molemmin päin. (Nu)

Lisäksi nuorisotalotyössä on nuorisotalotyöntekijöiden mielestä töissä sellaisia ihmisiä, joille on luonnollista tulla toimeen nuorten kanssa ja saada heihin luottamuksellinen kontakti. Eri viranomaiset pystyisivät hyödyntämään tätä nuoriin jo olemassa olevaa kontaktia tai nuorisotalotyöntekijän kontaktinluomistaitoa omassa työssään esimerkiksi viranomaistapaamisten yhteydessä.

Myös opetus-, sosiaali- ja terveystoimen sekä poliisihallinnon edustajien mielestä nuorisotalotyöntekijät pystyisivät antamaan heille sellaista tietoa lasten ja nuorten vapaa-ajalla tapahtuvista asioista, perhetilanteista, sosiaalisista suh-

teista ja yleisistä alueen ilmapiireistä, mitä muut virkamiehet eivät pysty näkemään:

Ehkä se tulis siitä, et mitä ne nuoret vapaa-ajalla tekee. Kyllähän ne mulle voi täällä selittää ihan mitä vaan. He vois antaa mulle sieltä sitä todellisuutta, et mil-lasten ongelmien kanssa he siellä kamppailee mitä mä voisin taas ottaa esille täällä. Täällä ollaan sillai niin kahden kesken et täs on hyvä jutella asioista, kun sulla on hyvä yhteys siihen nuoreen. Te

Sosiaalitoimen edustajan mielestä nuorisotalotyöntekijöillä on iso rooli lasten ja nuorten ennaltaehkäisevässä työssä, sillä nuorisotalojen kautta saatujen tietojen perusteella sosiaalitoimi voisi yhdessä nuorisotalotyöntekijöiden kanssa puuttua asioihin ennen kuin on tarvetta laajemmille lastensuojelullisille toimenpiteille.

5.3 Monialaisen yhteistyön hyödyt

Monialaisen yhteistyön tärkein hyöty on sekä nuorisotalotyöntekijöiden että opetus-, sosiaali- ja terveystoimen ja poliisihallinnon edustajien mielestä lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistäminen:

Sehän on sen nuoren etu, et se on se johtotähti, senhän eteen tässä kaikki tässä tekee töitä. (Po)

Yhteistyön kautta lasten ja nuorten korjaavan työn tarpeen nähdään vähentyvän, sillä perhetilanteisiin pystyttäisiin puuttumaan jo varhaisessa vaiheessa eritukitoimenpitein, kun yhteistyössä olisi mukana monia perheiden tilanteita havainnoivia tahoja. Lisäksi yhteistyö auttaisi kaikkia työntekijöitä tavoittamaan isomman joukon lapsia ja nuoria, joita sekä nuorisotalotyöntekijät että eri viranomaiset pystyvät tavoittamisen jälkeen ohjaamaan eteenpäin tarvittavien palveluiden piiriin. Lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämisen kautta myös koko lähiyhteisön hyvinvointi paranee eli yhteistyön rakentamisella on myös yhteiskunnallinen vaikutus.

Monialaisen yhteistyön koetaan parantavan myös nuorisotalotyöntekijöiden ja eri viranomaisten välistä tiedonvaihtoa sekä helpottavan työntekijöiden toimimista omassa työssään:

On aina tuhannen kertaa helpompaa olla yhteyksissä, selvitellä asioita ja kysellä kun sä oot ees kertaalleen nähny sen kelle sä soitat sen sijaan, et on vaan joku nimi jossain. (So)

Nuorisotyöntekijälläkin olis joku tuki, keltä kysyä kun joku nuori kysyy jotain. Ois se yhteinen verkosto, joka kokoontuu, missä vois kysyä neuvoa ja olis semmonen matala kynnyks pyytää apua työntekijällekin. Esimerkiks sosiaalipuolen asiat on tosi vaikeita. (Te)

Ruohonjuuritason yhteistyöverkoston koetaan olevan hyödyllinen, sillä verkostossa eri alojen nuorten kanssa työskentelevät asiantuntijat pystyvät yhdessä kehittämään toimintaa.

5.4 Monialaisen yhteistyön ongelmat ja haasteet

Nuorisotalotyöntekijät ja haastatellut viranomaiset toivat haastatteluissa esille monia eri näkökulmia monialaisen yhteistyön ongelmiin ja haasteisiin. Salassapitosäädökset koettiin olevan suurin yhteistyötä jarruttava yksittäinen asia. Nuorisotalotyöntekijät kokivat salassapitosäädöksiin vetoamisen perusteettomana, sillä nuorisotalotyöntekijöitä sitoo sama vaitiolovelvollisuus kuin muitakin viranomaisia. Salassapitosäädökset vaikeuttavat myös nuorisotalotyöntekijöiden käytännön työtä:

-- ne ei voi koulusta antaa meille mitään tietoja niistä nuorista, mut ne voi antaa meidän yhteystiedot niille nuorille, mut se on aika harvoin ku ne sit alkaa otta-
maan meihin yhteyttä et ois parempi jos me saatas yhteystiedot ja otettas yhteyt-
tä nuoriin. -- Me ei pystytäkään tän takia auttamaan, vaikka periaatteessa nimen-
omaan pystyttäis auttamaan tässä tilanteessa. (Nu)

Yhteistyön tekeminen ja tietojen vaihto on nuorisotalotyöntekijöiden mielestä salassapitosäädösten vuoksi yksipuolista, sillä useat viranomaistahot haluavat nuorisotalotyöntekijöiltä tietoa lasten ja nuorten vapaa-ajalla tapahtuvista asiois-

ta, mutta eivät ole valmiita tekemään nuorisotalotyöntekijöiden kanssa yhteistyötä tai antamaan heille vastavuoroisesti tietoa:

Mä en siitäkään tykkää, et me oltas se taho täältä, joka kertoo muille kaiken. Se voi auttaa nuoria ja noita toimihenkilöitä paljonki, mut me jäädään sen kaiken ulkopuolelle. (Nu)

Myös opetus- ja terveystoimen sekä poliisihallinnon edustajien mielestä salassapitosäädökset hankaloittavat yhteistyön rakentamista, mutta samalla he kokevat, ettei sellaisen yhteistyön tekemiselle ole estettä, jossa lasten ja nuorten asioita käsitellään yleisellä tasolla. Lisäksi sosiaalitoimen edustaja muistuttaa, että asiakkaalta voi aina kysyä luvan häntä koskevan asian selvittämiseksi:

Eihän tarkoituksena oo, että sen lapsen koko historiaa aletaan selvittämään, vaan että siihen tiettyyn asiaan puututaan. Salassapito pitää aina ottaa huomioon, mut ei se saa sitä yhteistyötä estää. -- aina voi kysyä lapselta tai vanhemmalta, että saanko luvan olla yhteydessä selvittääkseni tätä ja aika harva vanhempi sen kieltää, koska ne haluaa itekin selvittää sen asian. Asiakkaan voi ottaa mukaan siihen yhteistyöhön. (So)

Toisena merkittävänä haasteena monialaisen yhteistyön rakentamisessa nähtiin nuorisotalojen tuntemattomuus. Sekä nuorisotalotyöntekijät että viranomaisedustajat olivat sitä mieltä, että moni virkamiehistä ei tiedä nuorisotalojen olemassaolosta tai niiden toiminnoista ja työntekijöistä mitään. Lisäksi virkamiesten käsitys Turun nuorisotaloista saattaa olla vääristynyt ja päivittymätön:

Nuorisotalotoimintaa pitäis tuoda enemmän esille. -- Nuorisotalojen pitäis luoda sellasta imagoa, et ne on turvallisia ja hyvää toimintaa.-- Nykyisten toimintojen mainostaminen varmaan muuttais ihmisten käsitystä nuorisotaloista. (Te)

Yhteistyöverkoston koollekutsujan puuttuminen on haastateltavien mukaan kolmanneksi merkittävin ongelma yhteistyön rakentamisessa. Monialaisen yhteistyöverkoston luomiselle ruohonjuuritasolla ei nähty olevan velvoitteita työnantajien puolelta ja työnkuvien koettiin olevan yhteistyön tekemisen kannalta epätarkkoja:

Onko edes olemassa mitään verkostoa ylipäätään, joka miettis mitä se yhteistyö olis ja lähtis organisoimaan sitä?-- Kyl se pitäis olla jossain tuolla korkeemmalla tasolla se juttu. (Nu)

Edellä mainittujen haasteiden lisäksi resurssipula, henkilökemioiden toimivuus, työaikojen erilaisuus ja työntekijöiden yleinen kiinnostuvuus monialaisen yhteistyön tekemiseen koettiin mahdollisiksi ongelmakohdiksi.

6 YHTEENVETO JA POHDINTA

6.1 Tulosten yhteenveto

Turun nuorisotalotyöntekijät tekevät vaihtelevasti yhteistyötä opetus-, sosiaali- ja terveystoimen sekä poliisihallinnon edustajien kanssa: osa haastatelluista nuorisotalotyöntekijöistä tekee joidenkin viranomaisten kanssa aktiivisesti yhteistyötä, osa ei ollenkaan ja jotkut siltä väliltä. Kukaan nuorisotalotyöntekijöistä ei ole samanaikaisesti kaikkien viranomaisten kanssa yhteistyössä. Tulos tukee Kiilakosken (2012, 145) ajatusta siitä, että monialainen yhteistyö vaatii toimiakseen talotyöntekijöiden halun osallistua, sitoutua ja kehittyä etenkin silloin, kun yhteistyölle ei ole velvoitetta esimerkiksi työnkuvauksessa.

Toisaalta viranomaisedustajista nuorisotalotyöntekijöiden kanssa yhteistyössä on vain poliisihallinnon edustaja siitä huolimatta, että viranomaisia ohjaavan lainsäädännön mukaan monialainen yhteistyö ja yhteistyö nuorisotalotyöntekijöiden kanssa kuuluvat tavalla tai toisella heidän työnkuvaansa. Syyt yhteistyön vähäisyydelle liittyvät monialaisen yhteistyön rakentamisen haasteisiin, joita käsittelemme edempänä. Olemassa olevan yhteistyön muotoja ovat tiedotus, yhteisiin palavereihin osallistuminen ja viranomaisen käyminen nuorisotalolla.

Nuorisotalotyöntekijät ja viranomaiset hyödyntäisivät toistensa asiantuntijuuksia omassa työssään monipuolisesti. Haastateltavien näkemykset yhteistyön muodoista sekä hyödynnettävissä olevista asiantuntijuuksista ovat samansuuntaisia. Monialaisen yhteistyön rakentamisen kannalta on tärkeää tuntee muiden toimijoiden työtehtävät ja kunnioittaa muiden asiantuntijuuksia (Kontio 2010, 8). Etenkin nuorisotalotyöntekijöiden asiantuntijuus nähdään sekä nuorisotalotyöntekijöiden että viranomaisten keskuudessa samankaltaisena. Nuorisotalotyöntekijöiden asiantuntijuutta voidaan mielestäni verrata haastattelujen perusteella etenkin avoimeen asiantuntijuuteen, joka syntyy asiantuntijan ja asiakkaan kohtaamisessa eli vuorovaikutuksen ja toimimisen kautta (Hirvonen 2009, 44).

Monialainen yhteistyö Turun nuorisotalotyöntekijöiden ja opetus-, sosiaali- ja terveystoimen sekä poliisihallinnon välillä koetaan sen tämän hetkisestä vähyydestä huolimatta erittäin hyödyllisenä ja siihen suhtaudutaan myönteisesti. Tärkeimpänä yhteistyön hyötynä nähdään lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistäminen, jota voidaan pitää myös lastensuojelu- ja nuorisolain sekä lastensuojelusuunnitelman tärkeimpänä tavoitteena. Yhteistyöhön suhtaudutaan asiakaslähtöisesti, mikä on oleellista monialaisen yhteistyön rakentamisessa (Isoherranen ym. 2008, 34).

Myös tiedonvaihto nuorisotalotyöntekijöiden ja muiden viranomaisten välillä sekä ulkopuolisen avun saaminen oman työn tueksi ja kehittämiseksi nähdään tärkeinä hyötyinä. Hirvosen (2009, 57) mukaan nuorisotyöntekijän rooli monialaisessa yhteistyössä on välittää muille viranomaisille nuoren elämässä huomaamia asioita, mutta tiedonvaihto nähtiin tärkeänä myös toisinpäin. Sujuva yhteistyö edellyttää oman aikaisemman tekemisen kyseenalaistamista, jotta toimintaa voidaan kehittää eteenpäin (Lybeck & Wallden 2011, 27). Monialaisen yhteistyön kautta saadut toisten viranomaisten näkökulmat toimivat haastateltujen mukaan oman työn kehittämisen apuna.

Monialaisen yhteistyön rakentamisen ja ylläpitämisen haasteet vastaavat aikaisempien tutkimusten tuloksia. Haasteina nähdään etenkin salassapitosäädökset, Turun nuorisotalojen toimintojen tuntemattomuus ja yhteistyöverkoston koollekutsujan puuttuminen. Sekä Isoherrasen (2005, 80) että haastateltujen mukaan tietosuojakysymykset tarvitsevat uudelleenarviointia, jotta yhteistyön tekeminen helpottuisi entisestään. Kiilakosken (2012, 133–139) mukaan nuorisotalotyön haasteena on perustella oman toimintansa tarkoitus sellaisille tahoille, jotka eivät tunne nuorisotalotyötä. Koollekutsujan tai koordinaattorin rooli moniammatillisessa yhteistyössä on aikaisempien tutkimusten mukaan nuorisotyöntekijöille luonteva, mutta nuorisotalotoimintaa tulisi koordinoida yhdessä muiden nuorille tarjoavien toimijoiden kanssa, jotta nuorisotalotyö kehittyisi eteenpäin. Myös Suikkasen ym. (2006, 223) tekemän selvityksen mukaan moniammatillisen yhteistyön vaikeutena ovat toiminnan koordinointi ja yhteistyökulttuurin kehittymättömyys.

Lisäksi resurssipulan, henkilökemioiden toimivuuden, työaikojen erilaisuuden ja työntekijöiden epäkiinnostuksen tehdä yhteistyötä koetaan aiheuttavan mahdollisesti ongelmia. Resurssiongelmien ratkaisemiseksi tarvittaisiin lisää tutkimuksia osoittamaan yhteistyön tekemisen kannattavuutta pitkällä tähtäimellä. Yhteistyössä toimivien asiantuntijoiden tulisi myös jo koulutuksen aikana saada tietoa ja ymmärrystä verkostoyhteistyön merkityksestä ja ammatillisen osaamisen uusista haasteista. (Isoherranen 2005, 80.)

Haastateltavat näkevät yhteistyön haasteet kuitenkin lähinnä hidasteina, eivät esteinä monialaisen yhteistyön rakentamiselle. Seuraava tekemäni kuvio tiivistää sekä aikaisemman tiedon että haastattelujen perusteella saadut näkemykset lasten ja nuorten hyväksi tehtävän monialaisen yhteistyön tarpeellisista toimijoista:

Kuvio 2. Lasten ja nuorten hyväksi tehtävän monialaisen yhteistyön toimijat.

Nuorten ohjaus- ja palveluverkoston rakenteen pohjalle tekemässäni uudessa, pidemmälle viedyssä kuviossa lasten ja nuorten hyväksi tehtävän monialaisen yhteistyön toimijat tulevat kaikilta sektoreilta. Yhteistyö organisoidaan alueellisesti ja mukaan otetaan viranomaisten, kolmannen sektorin ja seurakuntien lisäksi kaikki alueen toimijat sekä asukkaat, jotta yhteistyössä säilyy asiakaslähtöisyys. Monialainen yhteistyö ylittää uudessa mallissani sektorirajat ja kaikki tarvittavat palvelut järjestetään elämänkaarimallin mukaisesti vastaamaan lasten ja nuorten tarpeita. Yhteistyö toteutetaan yhteistyöverkoston toimintamallin mukaisesti eli verkosto koostuu kaikista samalle asiakasryhmälle yhtä aikaa palveluita tuottavista asiantuntijoista (Isoherranen 2005, 73–74).

6.2 Tutkimuksen luotettavuus

Laadullisessa haastattelututkimuksessa luotettavuuteen vaikuttavat eniten tutkijan tekemät teot, valinnat ja ratkaisut tutkimuksen jokaisessa vaiheessa (Eskola & Suoranta 1999, 208–210). Tutkijan on perusteltava valintansa luotettavuuden takaamiseksi ja oltava tutkimuksessaan rehellinen. Pyrin parantamaan tutkimukseni luotettavuutta lukemalla laajasti tutkimusaiheeseen liittyvää kirjallisuutta ja aikaisempia tutkimuksia sekä metodikirjallisuutta, valitsemalla tutkimusjoukkoon tutkimukseni kannalta sopivia henkilöitä, esitestaamalla haastattelurunkoni ja analysoimalla kerätyn aineistoni mahdollisimman rehellisesti. Kaikki tutkimuksessani tekemäni valinnat ovat mielestäni perusteltuja, mutta viime kädessä perusteluiden arviointi on lukijan käsissä.

Luotettavuudessa on huomioitava myös tutkijan puolueellisuus tai puolueettomuus tutkittavaan aiheeseen (Tuomi & Sarajärvi 2009, 133). Tutkimuksen on oltava läpinäkyvä eli kaikki tutkimuksen tekoon vaikuttavat asiat on tuotava esille (Vilkkä 2005, 160). Olen työskennellyt eripituisia jaksoja Turun eri nuorisotaloilla, joten olen joutunut ottamaan tutkimukseni objektiivisen tekemisen huomioon etenkin tutkimusjoukkoni valinnassa, tulosteni analysoinnissa ja yhteenvedon kirjoittamisessa. Tutkimusjoukossani on minulle työn kautta ennestään tut-

tuja henkilöitä, mutta pyrin siitä huolimatta tekemään tutkimukseni puolueettomasti huomioimalla työsuhteideni vaikutukset tutkimuksen tekemiseen.

6.3 Pohdinta

Lasten ja nuorten hyväksi tehtävän monialaisen yhteistyön organisoiminen, rakentaminen ja ylläpitäminen ovat aikaisemman tiedon ja tutkimustulosten perusteella hyödyllisiä ja samalla haasteellisia, mutta eivät mahdottomia tehtäviä. Turun nuorisotalotyöntekijöillä ja eri viranomaisilla on selvästi halukkuutta tehdä entistä enemmän yhteistyötä ja hyödyntää toistensa asiantuntijuuksia, vaikka yhteistyön tekemiselle tällä kokoonpanolla ei ole suoranaista velvoitetta.

Turussa toimii nuorten ohjaus- ja palveluverkosto esimiestasolla, mutta yhteistyöverkostoja tarvitaan myös ruohonjuuritasolle sekä lasten ja nuorten että työntekijöiden hyötymiseksi. Lapset ja nuoret tarvitsevat monialaisen palvelujärjestelmän tukea etenkin nivelkohdissa eli esimerkiksi siirtymisissä kouluasteilta toisille, kuten Turun lasten ja nuorten hyvinvointiohjelmassa todetaan. Lisäksi työntekijöiden positiivista asennetta tulisi mielestäni arvostaa ja tukea, sillä aito yhteistyö syntyy työntekijöiden halusta tehdä töitä saman tavoitteen saavuttamiseksi.

Nuorisotalotyöntekijöiden ja eri viranomaisten positiivisesta suhtautumisesta kertoo myös se, että kaikki monialaisen yhteistyön tekemiseen liittyvät haasteet nähtiin mahdollisina ratkaista yhdessä. Koollekutsujan ja yhteisten tapaamisten organisoinnin puuttuminen tulisi kuitenkin ratkaista mielestäni jo päättäjä- ja esimiestasolla, sillä ilman monialaisen yhteistyön rakenteellista mahdollistamista yhteistyön rakentuminen on vaikeaa.

Nuorisotyön tehtävien uudelleen arvioiminen sekä nuorisotalotyön kehittäminen vastaamaan paremmin lasten ja nuorten tarpeita ovat avainasemassa monialaisen yhteistyön rakentamisessa Turun nuorisotalotyöntekijöiden kanssa. Oman nuoriso- ja sosiaalialan työkokemukseni mukaan nuorisotalotoiminta on Turussa

paljon enemmän kuin mitä nykyinen kuvaus ja yleinen käsitys antaa ymmärtää, mikä nousi esille myös haastatteluista. Nuorisotalotyöntekijät tarvitsevat työssään monialaista osaamista, mutta nuorisotyön ja sosiaalityön rajapintojen häilyessä etenkin yhteistyö sosiaalialan kanssa on mielestäni välttämätöntä lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseksi. Sektorirajat ylittävän monialaisen yhteistyön avulla asiakas voidaan asettaa toiminnan keskiöön ja kaikki tarvittavat palvelut järjestää elämänkaarimallin mukaisesti.

Lapset ja nuoret tarvitsevat huoltajiensa lisäksi ympärilleen monenlaisia toimijoita, joiden tehtävänä on kasvattaa heistä aikuisia, edistää heidän hyvinvointiaan ja tarjota heille tarvittavia palveluita. Monialaisen yhteistyön kautta saman asiakasryhmän ympärillä työskentelevät toimijat pystyvät paremmin suunnittelemaan sekä omia että toistensa työtehtäviä vastaamaan asiakasryhmän tarpeita. Virka-aikana toimivien virkamiesten lisäksi yhteistyöverkostossa tarvitaan myös lasten ja nuorten vapaa-ajalla toimivia tahoja, joiden työntekijät ovat lasten ja nuorten kanssa toimimiseen ammatillisesti koulutettuja osaaajia. Nuorisotalotyöntekijät ovat alueellisessa yhteistyössä tärkeässä ammatillisessa asiantuntija-asemassa, mutta samalla heidän vapaampaakin asiantuntijuutta tarvitaan.

Tutkimukseni tarkoituksena oli selvittää Turun nuorisotalojen ja eri viranomaisien välisen monialaisen yhteistyön nykytilaa, näkemyksiä toistensa asiantuntijuuksien hyödyntämisestä sekä monialaiseen yhteistyöhön liittyviä hyötyjä ja haittoja. Tutkimukseni tuloksia ei voida yleistää, mutta sen toteuttamistapaa voidaan hyödyntää muiden kaupunkien nuorisotalojen ja eri viranomaisien välisestä yhteistyöstä tutkittaessa ja rakennettaessa. Monialaisen yhteistyön tutkiminen edistää sen yleistymistä toimintamuotona ja tuo esille sen kannattavuutta pitkällä tähtäimellä. Lisäksi nuorisotalotyö tulisi nostaa sekä Turussa että koko Suomessa tarkastelun kohteeksi, jotta sen toimintatapoja voitaisiin kehittää eteenpäin vastaamaan tämän päivän nuorten tarpeita ja toisaalta tuoda esille sen jo olemassa olevia mahdollisuuksia toimia tasavertaisena viranomaisena lasten ja nuorten hyväksi tehtävässä monialaisessa yhteistyössä.

LÄHTEET

- Aaltonen, K. 2011. Johdanto. Teoksessa Aaltonen, K. (toim.) 2011. Nuorten hyvinvointi ja monialainen yhteistyö. Helsinki: Tietosanoma Oy, 15–24.
- Asukkaiden hyvinvointiohjelma 2009–2013. Palvelusektori. Turku-sopimus – asukkaiden hyvinvointiteema. Viitattu 12.3.2014 www.turku.fi > Turku.info > Strategiat ja ohjelmat.
- D'Amour, D.; Ferrada-Videla, M.; San Martín Rodríguez, L. & Beaulieu, M. D. 2005. Conceptual basis for interprofessional collaboration: Core concepts and theoretical frameworks. *Journal of Interprofessional Care*. Supplement 1. Vol. 19, 116–131.
- Eskola, J. & Suoranta, J. 1999. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. 3. painos. Tampere: Vastapaino.
- Hirsjärvi, S. & Hurme, H. 2011. Tutkimushaastattelu. Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki: Gaudeamus Helsinki University Press.
- Hirvonen, E. 2009. Nuorisotyö sosiaalisen asiantuntijuuden areenoilla. Teoksessa Raitakari, S. & Virokannas, E. (toim.) 2009. Nuorisotyön ja sosiaalityön jaetut kentät. Puheenvuoroja asiantuntijuudesta, käytännöistä ja kohtaamisista. Helsinki: Nuorisotutkimusseura, 41–61.
- Honkasalo, V. & Kivijärvi, A. 2011. Kehittämistyötä monikulttuurisesta näkökulmasta - välähdyksiä nuorisotyön arjesta. Teoksessa Honkasalo, V.; Kiilakoski, T. & Kivijärvi, A. (toim.) 2011. Tutkijat ja nuorisotyö liikkeellä. Tarkastelussa kaupunkimaisen nuorisotyön kehittämishankkeet. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto, 49–150.
- Isoherranen, K. 2005. Moniammatillinen yhteistyö. Helsinki: WSOY.
- Isoherranen, K.; Rekola, L. & Nurminen, R. 2008. Enemmän yhdessä – moniammatillinen yhteistyö. Helsinki: WSOY Oppimateriaalit Oy.
- Järvenpää, A. 2011. Monialainen yhteistyö muussa lainsäädännössä. Lähipoliisitoiminta. Teoksessa Aaltonen, K. (toim.) 2011. Nuorten hyvinvointi ja monialainen yhteistyö. Helsinki: Tietosanoma Oy, 98–104.
- Kaivosoja, R. 2011. Esipuhe. Teoksessa Aaltonen, K. (toim.) 2011. Nuorten hyvinvointi ja monialainen yhteistyö. Helsinki: Tietosanoma Oy, 13–14.
- Kiilakoski, T. 2012. Nuorisotalotoiminnan kehittäminen. Teoksessa Komonen, K.; Suurpää, L. & Söderlund, M. (toim.) 2012. Kehittyvä nuorisotyö. Helsinki: Nuorisotutkimusseura, 125–148.
- Komonen, K.; Suurpää, L. & Söderlund, M. 2012. Johdanto. Kehittämisen arvo ja itseisarvo. Teoksessa Komonen, K.; Suurpää, L. & Söderlund, M. (toim.) 2012. Kehittyvä nuorisotyö. Helsinki: Nuorisotutkimusseura, 7–20.
- Kontio, M. 2010. Moniammatillinen yhteistyö. Oulu: TUKEVA-hanke. Viitattu 11.2.2014 <http://oulu.ouka.fi/seutu/tukeva/Moniammatillinen-julkaisu.pdf>.
- Koskinen, I.; Alasuutari, P. & Peltonen, T. 2005. Laadulliset menetelmät kauppatieteissä. Tampere: Vastapaino.
- Kosonen, M. 2011. Monialainen yhteistyö muussa lainsäädännössä. Lastensuojelu. Teoksessa Aaltonen, K. (toim.) 2011. Nuorten hyvinvointi ja monialainen yhteistyö. Helsinki: Tietosanoma Oy, 59–68.

Lahtinen, M. 2011. Monialainen yhteistyö muussa lainsäädännössä. Oppilas- ja opiskelijahuolto. Teoksessa Aaltonen, K. (toim.) 2011. Nuorten hyvinvointi ja monialainen yhteistyö. Helsinki: Tietosanoma Oy, 69–73.

Lastensuojelulaki 13.4.2007/417.

Lybeck, T. & Wallden, J. 2011. Monialaisen yhteistyön toteuttaminen. Teoksessa Aaltonen, K. (toim.) 2011. Nuorten hyvinvointi ja monialainen yhteistyö. Helsinki: Tietosanoma Oy, 25–58.

Määttä, M. & Tasanko, P. 2012. Nuorisotyön tehtävä ohjelma(yhteis)kunnassa. Teoksessa Komonen, K.; Suurpää, L. & Söderlund, M. (toim.) 2012. Kehittyvä nuorisotyö. Helsinki: Nuorisotutkimusseura, 23–35.

Nieminen, J. 2007. Vastavoiman hahmo – nuorisotyön yleiset tehtävät, oppimisympäristöt ja eetos. Teoksessa Hoikkala, T. & Sell, A. (toim.) 2007. Nuorisotyötä on tehtävä. Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Helsinki: Nuorisotutkimusseura, 21–43.

Nuorisolaki 21.7.2006/72.

Opetusministeriö 2009. Nuorta ei jätetä – Puhalletaan yhteen hiileen. Moniammatillista viranomaistyötä ja sen lakisääteistämistä selvittävän poikkihallinnollisen työryhmän muistio. Opetusministeriön työryhmämuistioita ja selvityksiä 2009:5. Viitattu 21.1.2014 <http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2009/liitteet/tr5.pdf?lang=fi>

Opetusministeriö 2007. Nuorten ohjauspalveluiden tehostaminen. Opinto-ohjauksen ja työhallinnon ohjauspalveluiden yhteistyöryhmän muistio. Opetusministeriön työryhmämuistioita ja selvityksiä 2007:39. Viitattu 10.12.2013 <http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2007/liitteet/tr39.pdf?lang=fi>

Perusopetuslaki 21.8.1998/628.

Poliisilaki 7.4.1995/493.

Roivainen, I. 2008. Yhteisölähtöisen otteen paikka aikuissosiaalityössä. Teoksessa Jokinen, A. & Juhila, K. (toim.) 2008. Sosiaalityö aikuisten parissa: Tampere: Vastapaino, 253–281.

Soanjärvi, K. 2011. Mitä on ammatillinen nuorisotyö? Nuorisotyön villiä kenttää kesyttämässä. Jyväskylä: University of Jyväskylä.

Suikkanen, A.; Martti, S. & Linnakangas, R. (toim.) 2006. Homma hanksaan. Nuorten kuntoutuskokeilun arviointi. Sosiaali- ja terveysministeriö selvityksiä 2004:5. Helsinki: Edita Prima Oy.

Tasanko, P. 2010. "Kaikki ovet kyllä aukee ja kaikkeen pääsee, jos on hyviä ideoita ja yhteistyöhaluja." Opinnäytetyö. Järjestö- ja nuorisotyön koulutusohjelma, ylempi AMK. Helsinki: Humanistinen ammattikorkeakoulu. Saatavissa myös http://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/15148/Tasanko_Pia.pdf?sequence=1.

Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2009. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki: Tammi.

Turku 2014. Nuorisopalvelut. Viitattu 25.11.2013 www.turku.fi > Yhteystiedot ja toimialat > Vapaa-aikatoimiala > Nuorisopalvelut.

Turun nuorisolautakunta 2011. Nuorisolautakunta 24.3.2011 – Pöytäkirja. Viitattu 3.2.2014 <http://www05.turku.fi/ah/nuoriso/2011/0324003x/2492949.htm>

Työ- ja elinkeinoministeriö 2010. Työ- ja elinkeinoministeriön ohje nuorten yhteiskuntatakuusta. Viitattu 7.1.2014 www.finlex.fi > Viranomaiset > Viranomaisten määräyskokoelmat > Työ- ja elinkeinoministeriö.

Ursin, J. 2013. Monialainen yhteistyö ja sen arviointi nuorisopalveluissa. Kirjallisuuskatsaus, Opit käyttöön –hanke. Viitattu 12.4.2014
<http://www.koordinaatti.fi/sites/default/files/monialainen-yhteistyö-ja-sen-arviointi.pdf>

Vilkkä, H. 2005. Tutki ja kehitä. Helsinki: Tammi.

Winqvist, L. 2011. Monialainen yhteistyö muussa lainsäädännössä. Työ- ja elinkeinohallinto. Teoksessa Aaltonen, K. (toim.) 2011. Nuorten hyvinvointi ja monialainen yhteistyö. Helsinki: Tietosanoma Oy, 74–85.

Haastattelurunko nuorisotalotyöntekijöille

1. Kerro lyhyesti opiskelu- ja työhistoriastasi sekä nykyisestä työnkuvastasi
2. Minkälaista yhteistyötä teet tällä hetkellä seuraavien viranomaistahojen kanssa:
 - a. opetustoimi
 - b. sosiaalitoimi
 - c. terveystoimi
 - d. työhallinto
 - e. poliisihallinto
3. Minkä viranomaistahojen kanssa olet tehnyt eniten yhteistyötä viimeisen puolen vuoden aikana? (esim. valitse kaksi)
4. Minkä viranomaistahojen kanssa lisäisit yhteistyötä tällä hetkellä? Miksi? (esim. valitse kaksi)
5. Miten kuvailisit omaa asiantuntijuuttasi ja ammattitaitoasi työssäsi?
6. Miten opetus-, sosiaali- ja terveystoimi sekä työ- ja poliisihallinto voisivat hyödyntää omaa asiantuntijuuttasi ja tarjoamiasi palveluita enemmän omassa työssään?
7. Miten voisit hyödyntää opetus-, sosiaali- ja terveystoimen sekä työ- ja poliisihallinnon asiantuntijuuksia ja palveluita enemmän omassa työssäsi?
8. Kuvaile minkälaista hyötyä yhteistyön lisäämisestä opetus-, sosiaali- ja terveystoimen sekä työ- ja poliisihallinnon kanssa olisi?
9. Kerro jokin esimerkki hyvin sujuneesta yhteistyöstä, jossa oli mukana joku edellä mainituista viranomaisista?
10. Kerro jokin esimerkki huonosti sujuneesta yhteistyöstä, jossa oli mukana joku edellä mainituista viranomaisista?
11. Arvioi asteikolla 1-5, miten yhteistyö edellä mainittujen viranomaisten kanssa sujuu tällä hetkellä? (1= erittäin huonosti, 5= erittäin hyvin)
12. Mitä ongelmia tai esteitä yhteistyön lisäämisessä on mielestäsi opetus-, sosiaali- ja terveystoimen sekä työ- ja poliisihallinnon kanssa?

Haastattelurunko viranomaisille

1. Kerro lyhyesti opiskelu- ja työhistoriastasi sekä nykyisestä työnkuvastasi
2. Minkälaista yhteistyötä teet tällä hetkellä Turun nuorisotalotyöntekijöiden / nuorisotalojen kanssa?
3. Miten kuvailisit omaa asiantuntijuuttasi työssäsi?
4. Miten Turun nuorisotalotyöntekijät voisivat hyödyntää omaa asiantuntijuuttasi ja tarjoamiasi palveluita enemmän omassa työssään?
5. Miten voisit hyödyntää Turun nuorisotalojen toimintaa ja nuorisotalotyöntekijöiden asiantuntijuutta enemmän omassa työssäsi?
6. Kuvaile minkälaista hyötyä yhteistyön lisäämisestä Turun nuorisotalotyöntekijöiden kanssa olisi?
7. Kerro jokin esimerkki hyvin sujuneesta yhteistyöstä, jossa oli mukana Turun nuorisotalotyöntekijä?
8. Kerro jokin esimerkki huonosti sujuneesta yhteistyöstä, jossa oli mukana Turun nuorisotalotyöntekijä?
9. Arvioi asteikolla 1-5, miten yhteistyö Turun nuorisotalojen ja nuorisotalotyöntekijöiden kanssa sujuu tällä hetkellä? (1= erittäin huonosti, 5= erittäin hyvin)
10. Mitä ongelmia tai esteitä mielestäsi on yhteistyön lisäämiselle Turun nuorisotalotyöntekijöiden kanssa?

Haastatteluaajankohdat

Nuorisotalotyöntekijä1 28.1.2014

Nuorisotalotyöntekijä2 28.1.2014

Nuorisotalotyöntekijä3 28.1.2014

Poliisihallinnon edustaja 30.1.2014

Nuorisotalotyöntekijä4 11.2.2014

Nuorisotalotyöntekijä5 11.2.2014

Opetustoimen edustaja 25.2.2014

Terveystoimen edustaja 25.3.2014

Sosiaalitoimen edustaja 16.4.2014

Saatekirje haastateltaville

Hei!

Olen Turun ammattikorkeakoulun sosionomiopiskelija ja olen tällä hetkellä tekemässä opinnäytetyötäni aiheesta, joka käsittelee Turun nuorisotalojen ja eri viranomaisten (opetus-, sosiaali- ja terveystoimen sekä työ- ja poliisihallinnon) välistä monialaista yhteistyötä. Pysin selvittämään tutkimuksessani käytännön tasolla, minkälaista yhteistyötä eri viranomaisten edustajat tekevät nuorisotalojen kanssa tällä hetkellä, miten nuorisotalotyöntekijät ja viranomaiset voisivat hyötyä toistensa osaamisesta enemmän sekä mitkä asiat ovat monialaisen yhteistyön etuja ja esteitä. Tarkoitukseni on haastatella tutkimustani varten sekä nuorisotalotyöntekijöitä että kohderyhmän eli 9-18-vuotiaiden lasten ja nuorten parissa työskenteleviä viranomaisia edellä mainituista hallintokunnista.

Olisitko kiinnostunut antamaan minulle aiheesta haastattelun ja osallistumaan näin opinnäytetyöni tekemiseen? Haastattelun kesto on n. 30 minuuttia ja nauhoitan haastattelun litterointia varten, mutta nauha tulee vain minun kuunneltavakseni. Tutkimukseen osallistuminen tapahtuu nimettömästi. Tulen viittaamaan haastateltuihin henkilöihin tutkimuksessani siten, että kerron kunkin vastauksen kohdalla, minkä tahon edustaja on antanut vastauksen (esim. nuorisotalotyöntekijä 1, opetushallinnon edustaja jne.). Tutkimukseeni osallistuminen on vapaaehtoista eli haastateltava saa kieltäytyä osallistumasta tutkimukseen missä vaiheessa tahansa.

Lähetän liitteenä haastattelurungon haastattelua varten. Haastattelurunko toimii haastattelun tukena, mutta tarkoituksena on keskustella luontevasti aihepiirin ympärillä.

Toivoisin vastausta postiini mahdollisimman pian opinnäytetyöni aikataulusta johtuen. Haastattelusi olisi opinnäytetyöni kannalta erittäin oleellinen, sillä haastattelun jokaisesta viranomaisryhmästä vain yhtä henkilöä, mutta ymmärrän toki, jos esimerkiksi työaikataulut eivät anna myöten haastattelun tekemiselle.

Yst. terv. Anne-Mari Alanko

Tutkimuslupa sosiaalitoimen edustajan haastattelua varten

Turun kaupunki	§	Päätöspöytäkirja	1
Hyvinvointitoimiala, sosiaalityön palvelut			
Tulosaluejohtaja	11	08.04.2014	

4137-2014 (019)

Tutkimuslupa Anne-Mari Alanko

Tulosaluejohtaja Leila Visa:

Anne-Mari Alangon tutkimuslupahakemus liittyy Turun ammattikorkeakoulussa suoritettavan sosiaalialan koulutusohjelman opinnäytetyöhön. Opinnäytetyön kohteena ovat nuorisotalotyöntekijät, sosiaali-, terveys-, opetustoimen ja työ- ja poliisihallinnon edustajat. Tutkimuksen aihe: Nuorisotalojen rooli ja mahdollisuudet monialaisessa yhteistyössä Turun kaupungissa. Haastattelut suoritetaan 5.5.2014 mennessä.

Alanko haastattelee 5 nuorisotalotyöntekijää sekä 1 edustaja / hallintokunta, haastateltavia on yhteensä 10 kpl. Sosiaalityön tulosalueelta Alanko haastattelee Varsinais-Suomen poliisilaitoksella työskentelevää sosiaalipäivystyksen sosiaaliohjaajaa.

Opinnäytetyön ohjaajana toimii Turun ammattikorkeakoulusta Anssi Lähde

Liite 1	Tutkimuslupa-anomus
Liite 2	Tutkimussuunnitelma
Liite 3	Vaitiolositoumus

Tulosaluejohtaja Leila Visa:

Päätös

Päätän myöntää tutkimusluvan Anne-Mari Alangolle seuraavin ehdoin:

- tutkimuksessa on noudatettava seuraavia salassapitovelvollisuuslakeja: laki sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista 14 §, laki viranomaisen toiminnan julkisuudesta 24 § kohta 25 sekä henkilötietolaki.
- tutkimuksen käytännön menettely- ja järjestelytavoista sovitaan sosiaalipäivystyksen johtava sosiaalityöntekijä Kaarina Kataksen kanssa.
- tutkimuksesta on sen valmistuttua luovutettava yksi kappale Turun Hyvinvointitoimialan käyttöön

Leila Visa

tulosaluejohtaja